

Wiesje



Wind mee

WaarderingNog niet gewaardeerd
[Stel een vraag over dit artikel](#)

Wiesje kwam samen met Noortje bij ons. Zij ging naar een van onze fantastische opvangadressen, waar Wiesje gelijk bij binnenkomst al een snuit trok van "oh, hier is het helemaal prima, schik es een beetje op daar op die bank, dan kan ik er ook bij".

Ja, Wiesje klinkt heel lief en bedeesd en haar minimale postuur doet ook vermoeden dat we hier met een zachtaardig whippetmeisje te doen hebben, maar schijn bedriegt. Wiesje's levensmotto is 'van dik hout zaagt men planken en een keel opzetten geeft vaak best aardig resultaat'.

Nu denkt u wellicht dat Wiesje een soort onaangename heks is, maar dat ook weer niet waar. Ze is gewoon Wiesje. Met ideeën, en plannen en zelfbedachte regels. Ze kon het meteen heel erg goed vinden met haar vier- en tweevoetige huisgenoten en had binnen de korte keren haar eigen plek in de roedel verworven. Het leek ons dan ook wel goed als het nieuwe huis van Wiesje ook zeker al een whippet of andere windhond herbergde.

Eigenlijk duurde het nog best lang voordat er iemand belde, waarvan we dachten dat die wel eens precies goed voor Wiesje zou zijn. Tijd, ervaring en een medewhippet voorhanden. De ontmoeting liep prima, en Wiesje ging mee naar huis. Om nauwelijks een week later weer terug te keren. Het ging absoluut niet. Wiesje maakte in haar nieuwe huis een enorm treurige indruk en dat was natuurlijk ook niet de bedoeling, vond de nieuwe eigenaar. En daar zit natuurlijk wel wat in.

Bij het betreden van het oude opvanghuis knapte Wiesje onmiddellijk op. "Hoi, hier ben ik weer! Opschikken, dan kom ik weer lekker bij jullie op de bank liggen".

Intussen belden en mailden diverse mensen, die allemaal toch net niet konden bieden wat Wiesje nodig had. En na een mislukte bemiddeling waren we natuurlijk wel erg voorzichtig en extra zorgvuldig (of zeurderig, zoals sommige van de bellers vonden).

Totdat er een mevrouw belde die werkelijk op alle fronten een prima kandidaat was. Zoals we dat gewend zijn, gingen we met het opvanggezin overleggen. En wat denkt u?

We ontvingen van de jongste tweevoeter van het gezin een app met een zelfgeschreven kaart die hij voor alle duidelijkheid ook nog even voorlas -die jochies zijn echt digitaal onderlegd!!!- En u heet het natuurlijk allang gesnapt: Wiesje blijft bij haar opvanggezin blijft. Zelf wist ze dat natuurlijk al heel erg lang, maar ja, gelukkig was het nu toch ook tot haar mensen doorgedrongen!

Goed gedaan, Wiesje! De aanhouder wint. En heel veel geluk